

Апстракт: Истраживања маскулинитета од почетака указују на помало парадоксалну позицију кад је ова категорија у питању: с једне стране, она је непостојећа јер је општа, природна и стандардна; с друге, немогуће је негирати чињеницу да мушкарци нису тек симболички конструкти већ „биолошки, историјски и искуствено утеловљена бића“ (Bordo 1999: 265). Различите врсте текстова, између осталог, указују на то да не постоји оно што Бордо назива ’универзална величина маскулинитета’, те су погодни за преиспитивање његових конструкција које су одраз доминантне матрице у друштвеним односима. У раду се, на књижевном тексту, показује на који начин студије књижевности могу продубити, или осветлити, резултате истраживања родних студија, као и како сазнања из области родних теорија могу утицати на тумачење текста. Први део рада чини критички осврт на студије маскулинитета на прелазу између 20. и 21. века; у њему се разматрају постојећи ставови о појму маскулинитета, те се указује на могуће приступе изучавању његове конструкције у тексту. Други део рада представља покушај тумачења и сагледавања једног књижевног дела из поменутог теоријског угла. Урађена је анализа одломака из мање изучаваног, жанровски поливалентног текста Растка Петровића (*Сицилија и дрући њу-шойиси*), помоћу које се може видети на који начин се маскулинитети конструишу и деконструишу у књижевном тексту.

Кључне речи: студије рода, хегемони маскулинитет, алтернативни маскулинитети, књижевни текст, тело, Растко Петровић